ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΤΟ ΑΓΩΝΙΣΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΑΘ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

Δέν εἶναι ραστὼνη καὶ νάρη, ἀμέλεια καὶ ραθυμία καί ἀπράγμων ἡσυχία», ὁ βίος οὗ Χριστιανοῦ. Εἶναι ζωή. Δη ἀδή κίνησις καὶ δρᾶσις. Εἶναι ἀγὼν καί πάλη. Καὶ ὁ Χρι τιανός ἕνας δεινός ἀγωνιστής τού στὲκει ἀφοβα εἰς τό τιμό ι τῆς ζωῆς του διά νά ἐπιτύ ῃ τό ἀγώνισμά του. Ἀγω ιστής ὁ Χριστός, ἀγωνιστής αὶ ὁ Χριστιανός.

Ἀλλά ποία ἡ ἔννοια, ποῖον αὶ τό περιεχόμενον τοῦ ἀγω ίσματος τούτου;

1. Ἡ ἀπάρνησις τοῦ κόσμου οῦ ἁμαρτωλοῦ κόσμου. Τοῦ όσμου πού δὲν ἔχει πνεῦμα θεοῦ, πού ἀποκρούει τήν πί τιν τοῦ Χριστοῦ, πού δὲν ἀ χεται κἂν τήν ἀλήθειαν καὶ ροτιμᾶ τό ψεῦδος τοῦ κόσμου ού ἐπιμένει νά ζῇ εἰς τό σκό ος τῆς ἀπιστίας καί τήν φθο ὰν τῆς ἁμαρτίας, τοῦ κόσμου οῦ — τοῦτο κυρίως νά προ έξωμεν — σκοτισμένος ἀπό ά πάθη καὶ τάς κακίας του αὶ ἔχων τόν διάβολον ἐμπνευ τήν του ζητεῖ καί σὲ καὶ ἐμὲ αί κάθε πιστόν νά παρασύρῃ ἰς τήν ὁδόν τῆς ἰδικῆς του θορᾶς καὶ ἀπωλείας. Αὐτοῦ οῦ κόσμου ἡ ἀπάρνησις εἶναι ὁ ἀγώνισμά μας. Ἀγώνισμα ιότι δὲν εἶναι μικρόν πρᾶγμα αί δὲν γίνεται μόνον μὲ ἀ ρόφασεις καὶ λόγια. Νά ἀπαρ ηθῆς ἀνθρώπους διότι ζητοῦν ά σὲ τραβήξουν ἀπό τόν δρό ον τοῦ Θεοῦ καὶ νά σὲ ρίξουν ς τήν λάσπην τῆς ἁμαρτίας. Εἶναι ἀγὼν καί θυσία. Εἶναι ενναίας ψυχῆς ἡρωϊκή ἀπόφα ις. Θά πονέσῃς, θά λυπηθῆς, ά κλαύσῃς, θά ἀναστατωθῆς. αί, ἀλλὰ αὐτό θά κάμῃς διά ά σωθῆς. Καὶ διά νά τό ἐπι ύχῃς θά ἀγωνισθῆς. Θὰ ἀγω ισθῆς, διά νὰ κόψῃς μὲ τήν ἄριν τοῦ Χριστοῦ σου τούς εσμούς σου καὶ νά ἀπαλλα ῆς. Θὰ ἀγωνισθῆς, διά νά δη ιουργήσῃς γύρω σου νέον κό μον, τίμιον καί καλὸν καὶ πι τὸν εἰς τὸν Θεόν, νέον περι ιάλλον ἀγνόν καὶ πνευματικόν, ιὰ νὰ ἀναπτυχθῆς καί σὺ εἰς έον, καινόν, πνευματικὸν ἄν ρωπον

1. Ἰδοὺ τό πρῶτον μέρος τοῦ Χριστῷ συνεσταύρωμαι» πού ναι δι' ὅλους μας σκοπὸς καί θλος τῆς ζωῆς μας.

2)—Ἡ σταύρωσις τῆς σαρκός.

Ἄλλο ἀγώνισμα τοῦτο, ἄλλη πλευρὰ καί φάσις τοῦ «Χριστῷ συνεσταύρωμαι». Τὶ εἶναι ἡ σάρξ; Εἶναι ὁ παλαιὸς—ἁμαρτωλὸς εἶναι αὐτὸς—ἄνθρωπος, ὅπως τὸν ὀνομάζει ὁ θεῖος ἀπόστολος Παῦλος. Εἶναι ἡ ἁμαρτία, ὁ ἁμαρτωλὸς ἑαυτὸς μας, τὸν ὁποῖον χωρὶς δισταγμὸν κατὶ ἀναβολὴν, μᾶς καλεῖ νά ἀπαρνηθῶμεν ὁ Χριστὸς μας ὅταν μᾶς λέγῃ. «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν». Εἶναι οἱ ἐγωϊσμοί καί τά πείσματά μας, τά πάθη μας καί αἱ κακίαι μας,ἡ ἡδονή τῆς σαρκὸς πού μᾶς μεθᾶ μᾶς γοητεύει καί μᾶς κατακυριεύει.

Ἀλλ' ἐδῶ χρειάζεται ὁ ἀγὼν ὁ μέγιστος, ὁ ὑπὲρ πάντας καί ὑπὲρ πάντων ἀγών, σκληρὸς καί ἐπίμονος ἀγὼν διὰ νὰ συντριβῇ τελεὶως τὸ κακόν. Καί μή διστάζῃς. Εἶναι τὸ ἀγώνισμὰ σου κατορθωτὸν, ὅταν προσφύγῃς εἰς τὸν Χριστὸν.

Ἰδοὺ ἐν συνεχεία τὸ ἀγώνισμὰ **σου.**

3)—Ἡ ζωή τοῦ Χριστοῦ.

Μέγα, μέγιστον πρᾶγμα,μέγιστον καί θαυμαστὸν, ἀληθινὸν θαῦμα. Νὰ ζῆς σὺ ὁ Χριστιανὸς, ὅπως ἔζησεν ὁ Χριστὸς, μέ ζηλευτὴν ἀρετὴν καὶ ἀγιότητα. Νὰ ζῆς σὺ ὁ ἄνθρωπος, ὡς ὁ Θεὸς, μέ πλήρη εἰρήνην καί μακαριότητα. Ἡ ζωὴ τοῦ θεανθρώπου Ἰησοῦ νὰ εἶναι ἰδική σου ζωή. Νὰ ζῆς ὡς ἄνθρωπος τὴν φυσικήν, ὅπως καί ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ζωήν, ἀλλὰ νὰ αἰσθάνεσαι, νὰ κινῆσαι, νὰ συμπεριφέρεσαι, ὡς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς. Νὰ ζῆς μίαν μέ τόν Χριστὸν ζωὴν, σύ καί ὁ Χριστὸς μίαν ἀγίαν ζωὴν! Νὰ εἶσαι τελείως ἀναγεννημένος, Χριστιανὸς τέλειος, σωστὸς, ἠθικὸς, ἅγιος, εἰρηνικὸς, πνευματικὸς, Χριστιανός πραγματικὸς μέ ἔνοικον αὐτὸν τόν Χριστὸν!

Λοιπὸν, τί διστάζεις; Ἀνάλαβε τὸ ἀγώνισμὰ σου, ἀγωνίζου τόν ἀγῶνα τόν καλὸν καί θὰ νικήσῃς, διά νὰ λέγῃς ὡς ὁ Παῦλος καί σὺ. «Χριστῷ συνεσταύρωμαι. ζῶ δέ οὐκέτι ἐγὼ ζῇ δέ ἐν ἐμοί Χριστὸς».

Α. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΑΤΡΟΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΛ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ χειρουργὸς ὀδοντίατρος, τ. ASSISTENT τῆς ΣΤΟΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ τοῦ Πανεπιστημίου ΜΑΙΝΖ Γερμανίας. ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΣΤΟΜΑΤΟΣ. Πολυκατοικία Γκολφινοπούλου, ὁδὸς Γούναρη — Κανακάρη, 1ος ὄροφος. Εἰς ΣΟΔΟΣ ἐκ τῆς ΣΤΟΑΣ, τηλ 49—22 οἰκίας 72—866

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ ΕΥΓΕΝΙΑ Σ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ, τέως Ἰατρὸς Νοσοκομείου Παίδων «Ἁγία Σοφία» Ἀθηνῶν. Δέχεται Πλατεία Γεωργίου Α' καὶ Γεροκωστοπούλου 22. Τηλ **72—343**

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΔΙΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ μετέφερε τὸ ἰατρεῖον του Κορίνθου 301.

Τὸ Ἰατρεῖον τοῦ Νευρολόγου — Ψυχιάτρου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, μετεφέρθη Βότση 32 (ἔναντι Δημαρχείου) τηλ 72—058 του, λεωφόρος Γούναρη 17, τηλ. 66—51 καὶ 70—902.

Ὁ χειρουργὸς — Οὐρολόγος Dr ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣΑΚΗΣ, διδάκτωρ Πανεπ. Κων)λεως, Διευθυντὴς Οὐρολογικῆς Κλινικῆς Γενικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν, τ. Διευθυντὴς Οὐρολογικοῦ Τμήματος Νοσοκομείου PASTEUR Κων) πόλεως. Δέχεται Μαιζῶνος 20 (ἔναντι Ἀρσακ.ἰου). Τηλέφ. 40—96 Πάτραι. Παθήσεις: Προστάτου, Κύστεως, Νεφρῶν καὶ Γεννητικῶν ὀργάνων.

Ὁ κ. ΔΗΜ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ παιδίατρος, δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τό ἰατρεῖον του ὁδὸς Γεροκωστοπούλου 52 τηλ. 24—39.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ Χειρουργική καί Τραυματιολογική κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Χ. ΣΟΛΩΜΟΥ, Βότση 35 (ἔναντι Τμήματος Μεταγωγῶν)

Ὀφθαλμολογικὴ Κλινικὴ ΧΑΡΙΛΑΟΥ Ν. ΤΖΑΒΑΛΑ, χειρουργοῦ —ὀφθαλμιάτρου. Δέχεται καθ' ἑκάστην Ὁδὸς Ἁγίου Νικολάου καί Ρ. Φεραίου 70, τηλ. 36—32.

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΑΛΕΞ. ΧΑΤΖΗΙΩΑΝΝΟΥ Νευρολόγος Ψυχίατρος Παντανάσσης 45, δέχεται καθ' ἑκάστην 8 — 1 καὶ 5—8 Τηλ. 36—50

Ὁ Ὠτορινολαρυγγολόγος ἰατρὸς Ἰωάν. Φλογερᾶς διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, δέχεται καί χειρουργεῖ εἰς τήν κλινικὴν του, Γεροκωστοπούλου 29 τηλ. 36—88.

Ὁ ἰατρὸς εἰδικὸς παθολόγος κ. ΣΤΕΦ. ΤΣΑΤΣΟΣ μετεφερε τό ἰατρεῖον του εἰς τήν Πλατεῖαν Γεωργίου Α' ἀριθ. 20 τηλ. 57—82. Ὧραι 7—1 καὶ 4—8 μ.μ.

Ὁ Ἰατρὸς χειρουργὸς οὐρολόγος κ. Δ. ΚΟΥΚΟΣ διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν εἰδικὸς εἰς παθήσεις προστάτου, κύστεως, γεννητικῶν ὀργάνων καὶ νεφρῶν δέχεται εἰς τὴν Οὐρολογικὴν κλινικὴν «Ὁ Ἱπποκράτης», διασταύρωσις Δημ. Γούνσρη καὶ Ἀθ. Διάκου 27, τηλ. 72-180.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ε. ΠΟΛΙΤΗΣ Παιδίατρος. Εἰδικευθεὶς εἰς Λονδίνον καὶ Μόντρεαλ ἐπί νοσημάτων προώρων νεογνῶν, δέχεται ἐν τῷ ἰατρεῖῳ του ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ 126 β' ὄροφος, Τηλ. 72-877 καὶ 55-60.

Ὁ Ὠτορινολαρυγγολόγος χειρουργός κ. Ν. Λαγουμιτζῆς ἐπιστρέψας ἐκ τοῦ εἰς Λονδῖνον ταξιδίου του, ἔνθα μετέσχε τῶν ἐργασιῶν τοῦ διεθνοῦς Ὠτορινολαρυγγολογικοῦ συνεδρίου ἐπανέλαβεν τάς ἐργασίας του, εἰς τήν κλινικήν του, λεωφόρος Γούναρη 17, Τηλ. 66—51 καὶ 70—902.

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ, τέως ἐπιμελητὴς—Διευθύνων Ἰατρὸς τῆς Παθολογικῆς κλινικῆς τοῦ Γεν. Κρατικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραϊσκάκη — Πατρέως 79 (Παραπλεύρως Νομαρχίας) Ἰατρεῖον του τηλ. 21—81 καὶ 92—45. Ὧραι ἐργασίας Ἰατρείου 8—1 π. μ. καὶ 4—8μ. μ. ὡς καὶ δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ λοιπῶν Ταμείων Ὑγείας

Ο ΣΛΑΥΟΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελ.

εὐθύς, ἕνας ἀληθινὸς ἄνθρωπος καὶ

5) Τό ΚΚΕ εἶναι κόμμα ἀνελεύθερον, ἀντιδημοκρατικόν, τελείως ξένον πρός τήν δημοκρατικήν παράδοσιν τοῦ τόπου μας καὶ πρός τήν φιλελευθέραν ἑλληνικήν σκέψιν.

Πιστοὶ ὅμως οἱ κομμουνισταὶ εἰς τὰς ἐπιδιώξεις καὶ μετά τήν ὁλοσχερῆ συντριβήν των εἰς τόν Γράμμον καὶ Βίτσι, συνέχισαν μὲ τούς σκοτεινούς τρόπους ἐργασίας των τήν προδοτικήν των πολιτικήν, προετοιμάζοντες τόν τέταρτον γῦρον. Εἶναι γνωσταί αἱ δηλώσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ΚΚΕ Ζαχαριάδη ὅτι «χάσαμε μὲν τόν τρίτον γῦρον, ἀλλά δὲν παύομεν νά ἑτοιμαζόμαστε, νά ἐπιτύχωμεν τοῦτο εἰς ἕναν τέταρτον». Πάλιν ὁ φόβος τοῦ κομμουνισμοῦ ἤρχισεν νὰπλανᾶται εἰς τόν ἑλληνικόν ὁρίζοντα. Οἱ κομμουνισταί μὲ τά σατανικά των σχέδια κατώρθωσαν νά εἰσχωρήσουν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς κρατικῆς μηχανῆς, μη δὲ ἐξαιρουμένου καὶ αὐτοῦ τοῦ στρατεύματος καὶ νά ὑποσκάπτουν τά θεμέλια τοῦ κράτους. Μὲ τά ψεύτικα δῆθεν «δημοκρατικά» τους κηρύγματα κατώρθωσαν νά παρασύρουν τά ἄνθος τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, τή νεολαία μας. Ἡ Νεολαία μας ἀπολέσασα τά ἑλληνοχριστιανικά ἰδεώδη της, εἶχεν πλέον παραδοθῆ εἰς τά χέρια τῶν κομμουνιστῶν. Καὶ ἐνῶ συνέβαινον αὐτά, εἶναι γνωστόν, εἰς ὅλους, ὅτι ἡ ἀνώμαλος φαυλοκρατική πολιτική, ἡ ὁποία ἐπεκράτησεν εἰς τήν πατρίδα μας τά τελευταία χρόνια, ἀντί νά καταπνίξῃ τούς κομμουνιστάς, ἐβοήθει καὶ προετοίμαζεν τόν τέταρτον γῦρον. Μόνον ἕνα θαῦμα θά ἔσωζε τήν ἙλλάδαΚαὶ τό θαῦμα ἔγινεν. Ὁ παντοδύναμος Θεός πού ἀγαπᾶ τήν Ἑλλάδα ἔβαλε τό χέρι του. Δι' ἄλλην μίαν φοράν ἀκόμη οἱ φύλακες τῶν αἰωνίων ναῶν καὶ βωμῶν, τά στρατευμένα παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος τά ἔνσαρκα πνεύματατῆς θείας Ἑλλάδος, ἔσωσαν καὶπάλιν τήν Ἑλλάδα Οἱ φωτισμένοι Ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ μας πού ἄλλοτε εἶχον χύσει τό αἷμα τους στό Βίτσι καὶ στόν Γράμμο, ἀκολουθούμενοι ἀπ' ὅλον τόν ὑγιεῖς σκεπτόμενον Ἑλληνικόν λαόν, ἀνέλαβον τήν 21ην Ἀπριλίου 1967 τήν διακυβέρνησιν τῆς χώρας καὶ ἀπέκοψαν δι' ἄλλην μίαν φοράν τάς κεφαλάς τῆς Λερναίας Ὑδρας τοῦ κομμουνισμοῦ. Δι' ἄλλην μίαν φοράν ἀπεδείχθη περιτράνως, ὅτι ὁ στρατός εἶναι ὁ ἄγρυπνος φρουρός καὶ φύλαξ τῆς αἰωνίας μας Ἑλλάδος.

Τό ἔργον ὅμως τῆς 21ης Ἀπριλίου δέν ὁλοκληρώθηκε. Ἡ ἐθνική μας Κυβέρνησις, ἡ ὁποία προῆλθεν ἀπό τήν εἰρηνικήν ἐπανάστασιν κατά τοῦ κομμουνισμοῦ δέν σταματᾶ μέ τήν καταστολήν τοῦ κομμουνισμοῦ. Προχωρεῖ πιό βαθύτερα· Ἀπηλλαγμένη ἀπό τά κομματικά πάθη θέλει νά κάμῃ μίαν Ἑλλάδα δυνατήν, εἰς τήν ὁποίαν ὅλοι οἱ πολῖται θά ζήσουν εἰρηνικά καὶ εὐτυχισμένα. Ἐπιθυμεῖ νά ἐπαναφέρῃ τήν νεολαίαν μας εἰς τόν σωστόν δρόμον τῶν Ἑλληνοχριστιανικῶν ἰδεωδῶν, διά νὰ συνεχίσῃ ἀργότερον τόν σωστόν δρόμον, διά τήν μεγαλουργίαν τοῦ ἔθνους μας. Εἰς τό βαρύ ὅμως αὐτό ἔργον τῆς ἐθνοσωτηρίου κυβερνήσεως μας ὑπό τήν καθοδήγησιν τοῦ Βασιλέως μας, πρέπει ὅλοι οἱ Ἕλληνες νά προσφέρωμεν τάς ὑπηρεσίας μας, ἐκτελῶν ἕκαστος εὐσυνειδήτως τήν εἰς αὐτόν ἀνατεθεῖσαν ὑπηρεσίαν καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκον. Ὀφείλομεν ὅλοι νά δώσωμεν ὅλας μας τάς δυνάμεις εἰς τό νέον δημιουργικόν πνεῦμα διά τὸ καλόν τῆς πατρίδος μας καί τό ἰδικόν μας. Ὀφείλομεν νά φυτεύσωμεν εἰς τάς καρδίας τῶν νέων μας τὰ ἑλληνοχριστιανικά ἰδεώδη· Ὀφείλομεν ἀκόμη νά διαφωτίσωμεν καὶ ἐμποδίσωμεν τούς ἀντιδρῶντας εἰς τό ἔργον τῆς ἐθνικῆς μας Κυβερνήσεως διά νὰ φθάσωμεν ὅλοι μαζί ἐκεῖ πού ἀξίζει νά φθάσῃ ἡ Ἑλλάς.

Τά ποτάμια τοῦ αἵματος τά ὁποῖα χύθηκαν εἰς τά Βίτσι καὶ τόν Γράμμον ἅς κεντρίζουν τάς καρδίας ὅλων μας, διά νὰ ἀκολουθῶμεν καὶ ἡμεῖς τό παράδειγμα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι μὲ τήν θυσίαν τῆς ζωῆς των ἔσωσαν τήν ἰδικήν μας ζωήνκαὶ μᾶς ἐπιτρέπουν νά ζοῦμε σήμερον ἐλεύθερα καὶ ἑλληνικά.

ΚΩΝΣΤ. Δ. ΘΑΝΑΣΑΣ

Η ΑΝΑΔΑΣΩΣΙΣ: ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΨΙΣΤΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ

ΔΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΧΗ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΔΙΑ ΤΑΔΑΣΗ

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΔΑΣΙΚΟΥ κ. Ν. ΦΙΛΙΠΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Κ' ἐκεῖ πού ἡ ράχη τοῦ γυμνοῦ βουνοῦ
φτωχή θλιμμένη δείχνει τήν Ἑλλάδα
ν' ἀπλώσουμε πανώργηα πρασινάδα
κάτω ἀπ' τό γαλάζιο τοῦ οὐ νοῦ.

ΓΕΝΗΜΑΤΑΣ

Μέσα σ' αὐτούς τούς στίχους, ὁ ποιητὴς ἐκφράζει ὅλον τόν πόνον του διά τήν ἀποψίλωση τοῦ Ἑλληνικοῦ βουνοῦ καί τήν ἐλπίδα του διά τήν ἀναδάσωση—ἐλπίδα καί ἀπαντοχὴ ὅλων ὅσοι ἀγαποῦν τόν τόπο μας.

Ἀλλά ἄς ἴδωμεν τί εἶναι **Δάσος καὶ ποῖες ὠφέλειες ἔχει** γιά τόν ἄνθρωπο ὥστε ν' ἀξίζῃ τήν τόση ἀγάπη καί στοργή μας.

Δάσος λέγεται **ἔκτασις γῆς** σκεπασμένη ἀπὸ ἄγρια δένδρα (ξυλώδη φυτὰ) καί προωρισμένη γιά τήν παραγωγὴν χρησιμης ξυλείας καί ἄλλων δασικῶν προϊόντων.

Τὰ δάση τά διακρίνομεν εἰς ὑψηλά, χθαμαλά καὶ μέσα ἤ σύνθετα. Καὶ ὑψηλὰ μέν λέγονται ὅσα ἀποτελοῦνται ἀπὸ ὑψηλὰ δένδρα, ἔλατα, πεῦκα, κωστανιές, ὀξυές κ.λ.π. Χθαμαλὰ ὅσα ἔχουν δένδρα, θάμνους, σχίνα, κουμαριές κ.λ.π. καί μέσα ἤ σύνθετα ὅσα ἔχουν ἀνώροφον (ὅπως λέμε τεχνικὰ) ἀπὸ ὑψηλὰ δένδρα καί ὑπόροφον ἀπὸ θάμνους. Τέτοια δάση εἶναι ἀπὸ πεῦκα, ὅπου κάτω ἀπό τά πεῦκα εἶναι θάμνοι σχίνα κ.λ.π.

Ἀπὸ τὰ δάση ἀπολαμβάνει ὁ ἄνθρωπος ἄμεσα καί ἔμμεσα ὠφελήματα. Ἄμεσα ὠφελήματα εἶναι ἡ ξυλεία παντὸς εἴδους ἀπὸ ναυπηγικῆς οἰκοδομικῆς, **λεπτουργικῶν ἐργαλείων,** μουσικῶν ὀργάνων μέχρι τῶν σπίρτων καὶ τῶν ὀδοντογλυφίδων, ὁ πολτὸς ποὺ χρησιμοποιεῖται στή χαρτοποιΐα, οἱ ξυλάνθρακες, τὰ καυσόξυλα κ.λ.π.

Τὰ δάση ἱκανοποιοῦν σπουδαῖες βιωτικές ἀνάγκες καὶ μᾶς παρέχουν τὶς πρῶτες ὕλες. Καὶ ἄν ἀφίσουμε κατὰ μέρος ὅλα τὰ ἄλλα προϊόντα καί λάβουμε μόνον ὑπ' ὄψει τὴν ξυλεία στίς διάφορες μορφὲς της στὴν καύσιμη, οἰκοδομήσιμη, ναυπηγήσιμη, καί χημικῶς χρησιμοποιήσιμη, θὰ ἰδοῦμε ὅτι εἶναι καί θὰ παραμείνῃ πολύτιμη διὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ ἀνθρώπου. Διότι πῶς θὰ ἠμποροῦσε αὐτὸς νὰ ζεσταθῇ κατὰ τούς βαρεῖς χειμῶνες καί πῶς θὰ ἑτοίμαζε τὴν τροφή του, Πῶς θὰ ἐστέγαζε τὸ σπίτι του; Πῶς θὰ ἱδιετὺπωνε τὰς σκὲψεις καί τὰ διανοήματά του στὸ χαρτί, τὸ ὁποῖον σὴμερα σχεδὸν ἀποκλειστικὰ φτιάνεται ἀπὸ τὸ ξύλο; Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἄλλες ὕλες, ὡς τὸ κάρβουνο λίθος, τὸ σίδηρον, μπετὸν ἀρμέ κ.λ.π. ἐκτοπίζουν τὴν ξυλείαν ἀπὸ πολλές ἐφαρμογές της, ἄλλοι ὅμως κλάδοι χημικῆς χρησιμοποιήσεὼς της στὴν χαρτοποιΐα (Κυτταρίνη) διηνοίχθησαν. Ἄλλα προϊόντα τοῦ δάσους εἶναι ἡ ρητίνη, ὁ πευκοφλοιὸς, τὸ βελανίδι ποὺ χρησιμοποιεῖται στὴν βυρσοδεψία κ.λ.π. Τὰ ἄνθη ἄλλων δένδρων ἔχουν φαρμακευτικές ἰδιότητες τίλιο (ἄνθη φιλύρας) σαμποῦκρος. Οἱ καρποὶ χρησιμοποιοῦνται ὡς τροφὴ τῶν ἀνθρώπων καί ζώων (κάστανα, φουντοῦκια, χαροῦπια, βελάνια).

Ἡ μεγάλη ὅμως ἀξία τῶν δασῶν δὲν ἐγκειται μόνον στὰ ὠφελήματα πού εἴπαμε ἀλλὰ σὲ ἄλλες ἰδιότητες, οἱ ὁποῖες μόνες εἶναι ἱκανές νά ἐπιβάλλουν τὴν ἀγάπη μας πρὸς τὰ δάση. Καὶ πρῶτα τὰ δάση ἀνακόπτουν τὴν ὁρμὴ τῶν χειμάρρων καί τροφοδοτοῦν τίς **πηγές. Τὴν προστατευτικὴ αὐτὴ σημασία τῶν δασῶν** στὶς πηγές ἔχουν καταλάβει καί οἱ ἀγρότες μας καί ἀπαγορεύουν τὴν ξύλευση στὰ δένδρα ποὺ εἶναι ἀπάνω ἀπὸ τίς βρύσες τῶν χωριῶν τους.

Τὰ δάση συντεῖνουν πολύ στὴ βελτίωση τοῦ κλίματος ἑνὸς τόπου ἀπὸ ξηρὸ γίνεται **βροχερώτερο πρός ἄμεση ὠφέλεια** τῆς γεωργίας. Ἀλλὰ εἰδικῶς γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ μεγα**λυτέρα σημασία τῶν δασῶν ἔγκειται εἰς τόν μή σχηματισμόν** τῶν ὁρμητικῶν χειμάρρων, οἱ ὁποῖοι μέ τὰ πρῶτα πρωτοβρόχια κυλοῦν ὁρμητικὰ πρὸς τοὺς ὀλίγους κάμπους μας καί μεταβάλλουν τὰ πάντα σέ γυαλιὰ καρφιὰ. Ἡ ὑγεία ὅπως ξέρουμε **εἶναι εὐτυχία καὶ χαρά.** Ὁ ἄνθρωπος ὅταν ζῇ σὲ μέρη πού περιστοιχίζονται ἀπὸ δάση ἀναπνέει καθαρὸν ἀέρα. Ὅσοι ἔζησαν στὴν Βυτίνα ἤ σὲ ἄλλα τέτοια μέρη τῆς πατρίδος μας καταλαβαίνουν πολὺ καλὰ τὶ ἀξίζει ὁ δασικὸς ἀέρας

Τὰ δάση ἐμπνεοῦν τούς ποιητάς. Ὁ Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης στὸ «ξεριζωμένο δένδρο» λέγει! «καί πόσες ἄμετρες φορὲς ἐκρύφθηκα στὴ λαγκαδιὰ καί μέσα στὰ πλατάνια. Ἔνοιωθα ἀπόκρυφη χαρὰ, ἔνοιωθα περηφάνεια. Ὁ Λάμπρος Πορφύρας εἰς «τὸν θρῦλον τῆς ἀγάπης» λέγει!

«τὴν ἄκουγα βαθειὰ μεστ' τὰ δασειὰ τὰ σκοτεινὰ λαγκάδια καί ρουμάνια καί βγαίναν οἱ ξωθεὲς μὲ τὰ χρυσὰ μαλλιά καὶ τὰ ὁλοπράσινα στεφάνια». Ὁ Δασολόγος κ. Πέτρος Βερδέσης εἰς τὸ ὡραῖο ποίημά του «ἡ πηγὴ καί ὁ πλάτανος λέγει! «πηγὴ ψηλοπερήφανη, μάθε, τήν ὁμορφιὰ σου τήν πέρνεις ἀπ' τὸ δάσος ποὺ φύεται στήν πλαγιὰ σου! Κεῖνο κρατάει τὸ νερὰ, καί δὲν κατρακυλοῦσε ἀκράτητα κι ὁρμητικὰ στό κάτω νά χαθοῦνε». Τὰ δάση συγκεντρώνουν ἕνα μεγάλο μέρος ἀπὸ τὰ καταστρεπτικὰ ἔντομα πού καταστρέφουν τὶς καλλιέργειες, τὰ μαργιολεύουν καί τά δίνουν τροφὴ στά πουλιὰ πού ζοῦν ἐκεῖ. Στὰ δάση ζοῦν ὅλα τὰ θηράματα, λαγοί, πέρδικες κ.λ.π. Τὰ δάση εἶναι οἱ δημιουργοὶ τῆς δενδροκομίας μας. Ὅλοι σχεδὸν οἱ ἐλαιῶνες τῆς Ἑλλάδος ἔγιναν ἀπὸ ἀγριελιές Ἐπίσης ἀπὸ ἐκεῖ πέρνουμε γκορτσιές, ἀγριοκέρασιές καί τόσα ἄλλα δένδρα τά φυτεύουμε στά χωράφια μας καί ἔπειτα τά ἐμβολιάζουμε. Εἰς τὰ δάση φυτρώνουν ἐντομοκτόνα φυτὰ, τὸ πύρεθρο, τὸ κυκλάμινο καί ἄλλα καί πλῆθος ἀπὸ φαρμακευτικὰ τοιαῦτα ἤ μέντα τὸ τσαὶ τοῦ βουνοῦ, ἡ ρίγανη κλπ. Εἰς τὰ δάση βρίσκουν τροφὴ οἱ μέλισσες. Τὰ δάση ἀπό οἰκονομικῆς καί κοινωνικῆς πλευρᾶς τὰ χωρίζουμε εἰς Δάση οἰκονομικά ἐκεῖνα πού πρ ορισμὸν ἔχουν νὰ μᾶς δίνο ξυλεία, κάρβουνα καί ἄλλα δ σικὰ προϊόντα.

Δάση προστατευτικὰ ἐκεῖ ποὺ βρίσκονται σέ ἀπότομες πλαγιές καί στὰ ὁποῖα κάθε λοτομία καί κάρπωσι εἶναι γκληματική, διότι αὐτὰ ἔχο προορισμὸν νὰ συγκρατοῦν τ δημιουργία χειμάρρων καὶ ὁ ση αἰσθητικὰ, ἐκεῖνα ποὺ θ σκονται κοντὰ στίς πόλεις κ τά χωρία, ὅπως Πευκιάς Ξυλοκάστρου καί τά δασύλλ ἐντὸς καί πέρυξ τῶν Ἀθηνῶ Πατρῶν κλπ. καί τά ὁπο προορισμὸν ἔχουν νὰ δίνο τήν ψυχαγωγία καί τὴ χα στούς κουρασμένους ἀπὸ τ **βιοπάλη κατοίκους τῶν πόλε καὶ κωμοπόλεων.**

Ἀλλὰ σὲ ποιὰ κατάστα βρέθηκαν τὰ δάση τῆς πατρ δος μας μετὰ τήν ἀπελευθέρω σιν; Ἐρείπια καί αὐτὰ μόν εἰς τά γενικά ἐρείπια.

Ἡ τρίχρονη γενική κατο **στάθηκε γιά τὸν Ἑλληνικὸ λα** ἡ ἐξάρθρωση τοῦ πλουτοπαρα γωγικοῦ συστήματος. Κά πηγὴ πλούτου ὑπέστη σκόπι καί συστηματική ὑποσκαφὴ σ βάση της. Αὐτὸ συνέβη κ στὰ δάση μας, πού ἀποτελοῦ μιὰ ἀπὸ τίς βασικές οἰκονομ τοῦ τόπου μας, καί τά ὁποῖ ἐκτός ἀπὸ τίς ἄλλες οἰκονομ **κές ὠφέλειες πού μᾶς παρέχ** ἐξασκοῦν καί τίς ἔμμεσες κλ ματικές ὑγιεινές, πνευματικ ψυχικὲς καί ὑδρονομικὲς ἐν δράσεις γιά τίς ὁποῖες μιλ σαμε παραπάνω.

Τὰ δάση μας κλείνουν μέ τους τή ζωή, τή χαρὰ καὶ τ **εὐτυχία, πού εἶναι συνάρ** ἑνὸς ἀνωτέρου πολιτ πρὸς τὸν ὁποῖον θὰ κατεύθ ὁ μεταπολεμικὸς κόσμος **ἔχουμε** ἱερὴ ὑποχρέωση νὰ χαρίσουμε στούς νέους Ἕλλ νες.

Ἡ δημιουργία στό λαό μ **δασικῆς συνειδήσεως** παρέμ ἀκαλλιέργητος. Ἡ ἀνάδ σωσις εἶναι ἐργασία ὑψίστ σημασίας. Θὰ ἀπαιτηθῇ χρό νος πολύς, κόποι, δαπάνα **πομονή καὶ ἐπιμονή.** Λύσ σχολεῖα, σωματεῖα καί λοιπ κοινωνικοί ὀργανισμοί θὰ κλ θοῦν εἰς συναγερμὸν. Ἀλλὰ ἐ ως ὅτου γίνουν ὅλα αὐτὰ ἐπ **τακτικὸν καθῆκον** κάθε διαν ουμένου, κάθε κληρικοῦ, κάθ δασκάλου εἶναι νὰ προπαγ νδίζῃ καί νὰ διδάσκῃ τὴν ὀμ **λιμότητα τῶν δασῶν.** Ἐν πρ κειμένω στερεὰν ἔχομεν τὴν π **ποίθησιν ὅτι πολύ θὰ ἐξυπη** τήσουν τό ἐθνικὸν ἔργον τῆς ἀν ναδασώσεως καί τῆς ἀγάπ πρὸς τὸ δάσος καί τὸ δένδρ γενικῶς οἱ γεωργικοί συνεται ρισμοί κλπ. γεωργικαί ὀργα νώσεις τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυ σμοῦ πού ἀ